

Baanwielrennen: nieuwe denkpijles gezocht

Vroeger, zelfs nog ver voor #indetijdvanroger, wemelde het in onze contreien van de wielerpistes, inclusief uitpuilende tribunes. Het wemelde eveneens van de baankampioenen, onze Flandriens glorieerden van het Sportpaleis tot de Madison Square Garden. De Vlaamse pistesport floreerde zowel sportief als commercieel. Vandaag hebben we nog een paar toppers en één event waar volk op afkomt, weliswaar veelal voor de pinten en het schlagerjolijt op het binnenplein. Bij ons zitten de beleidsmakers ter zake dan ook te slapen.

Over naar Groot-Brittannië. Wie eerder deze maand tickets wou kopen voor de 'track cycling worlds' in Londen was er snel aan voor de moeite. Bomvol. Ja, ook met de jongeren die de wielersport niet meer zouden volgen! De Britten haalden medailles, dat gaan ze ook doen deze zomer in Rio. Maar in Groot-Brittannië wordt deze sport dan ook 'gemanaged', is er een pistebeleid. Dat zou er bij ons ook dringend mogen komen, inclusief denkpijles over hoe het beter kan. Anders zou deze mooie nichesport weleens extreem 'niche' kunnen worden. (MH)

FOTO: TOM HEETES

WALTER VAN STEENBRUGGE

Analisten

Toen de eerste computers opdoken, enkele decennia terug dus, leerde ik het woord analist kennen. Een analist werd in die tijd omschreven als een topprogrammeur die van een businessprobleem een functionele analyse maakte en vervolgens, via een mij vreemde computertaal, een operationele applicatie ontwierp. Alleen weggelegd voor bollebozen, vandaar wellicht mijn vroege vlucht naar het wispelturige recht, ver weg van mathematica, formules, axioma's en andere verwarring.

De analisten van vandaag spreken niet meer in COBOL-terminen, maar praten enkel nog over voetbal in daarvoor speciaal ontworpen tv-praatprogramma's, zoals *Extra Time*, *Voetbal Inside*, *Play Sports* enzovoort. Ze filteren het voetbal spel tot op het laatste graatje. De bal, de spelers en vaak ook de referees gaan obliagaat het laboratorium in. Scan, video, loep, microscoop en ook het botte mes zijn hun attributen om tot een nietsontziend oordeel te komen. Sommige voetbalactoren krijgen haast een kankerdiagnose te horen. Je zult maar een jong voetballertje zijn en een slechte match spelen. Tijdens de wedstrijd eerst verwenst worden door supporters, na de match een preek aanhoren voor de kansel van de kwade coach, 's avonds nog eens gekapitteld worden in de eerste tv-commentaren, om de *day after* naar het vlijmscherpe deskundigenrapport te moeten luisteren van de analisten. Alles ondertussen gemultipliceerd via de

sociale media. Er zijn er die voor minder depressief worden. Natuurlijk heb je, zoals in alle metiers, ook soorten voetbalanalisten. Hierna volgt een proeve van typologie van dit soort mensen.

Type 1 betreft de analist-humorist. Johan Boskamp spant hier de kroon. *Bossie* koppelt zijn voetbalinzicht aan speelsheid en plezier. Overall moet er kermiskant zijn. In zijn woorden klinkt het geluid van klompen, is een broodje kroket, een frikadel of ossenworst met Bols steeds nabij. Vermaak en draaiorgel zijn voor Boskamp verwant aan voetbal. Zijn warme vaderlijkheid druipet uit zijn Hollandse mond. Boskamp is puur in zijn analyse, nooit vals en heeft geen afval of verraad op de stem. Hij verwent de kijker en is toch kenner.

Type 2 betreft de analist-stilist. Voor dit type moet voetbal romantiek zijn, is er een chronische heimwee naar woonerfvoetbal. Voor hem is de radiografische besturing van de speler ketterij. Een voetbalteam mag nooit maakbaar zijn, moet steeds onvoorspelbaar voor de dag komen. Deze artistieke analist wil dat een fluwelen baltoets onmiddellijk wordt omgezet tot een even heerlijk stukje woordkunst. Spelregels zijn voor hem bijzaak. Hij verheerlijkt de voetballer-egoïst die flyerend langs de kantlijn schrijft met een blik op een wulpse stoot in de tribune eerder dan op de gesticulerende en hijgende coach. Jan Mulder is hier de vaandeldrager. Flamboyante looks zijn verplicht, machisme en lichte koketterie toegelaten.

Type 3 is de analist-encyclopedist. Hier worden wetenschap en filosofie vermengd, alle graszoden desnoods ontleed. Hij is de voetbalkannibaal, de chirurg. De voorkennis van de speler, zijn afkomst, diens DNA, zijn stamboom moeten onder-

zocht en gekend zijn, zo niet komt er geen analyse. Het beeld van de match wordt onmiddellijk vergeleken met een moment uit het archief, kwestie van de oorsprong van de oerbeweging na te gaan. Meer gedreven door het voetbalspel kan je niet zijn. Er is voor de analist-encyclopedist geen leven na het voetbal. Er is al evenmin een wijntje vóór, bij of na de analyse. Nee, na de match moet hij geïsoleerd het klooster in, voor een compleet onderzoek met liefst mechanische wetmatigheden. Buitenspel wordt verhoogd, de discussie erover kan naar een orgasme leiden. Zijn filosofische kennis zorgt er ten slotte voor dat zijn analyse in prachtige taal wordt omgezet, steeds voorzien van een leermoment. Het lijkt geen twijfel dat Filip Joos dit type tot voorbeeld strekt.

Ten slotte is er type 4: de analist-negativist. Dit type heeft de gave om op zoveel mogelijk voetbalmensen in te hakken. Hij leeft enkel voor de galg. Hoe bekender de kop die door het strop moet, hoe liever. Wacht met geladen pistool op het einde van de match, die hij emotioneel heeft bekeken. Hij is een kaaskijker, die naar een wedstrijd staart als naar het stinkende rijpingsproces van kazen. Zijn analyse kan ook niet zonder arrogantie. Hij weet dat hij geld binnenrijft voor zijn opdrachtgever, als hij bloed aan de buis krijgt. Zijn dodende woorden worden massaal getweet, liefst met in het hoekje een reclameboodschap, want dat brengt op. Een dubbele agenda ligt steeds in de buurt van zijn commentaartafel. Het zal U niet verwonderen dat nu de naam van Aad de Mos opduikt.

Natuurlijk is deze analyse niet onderbouwd door een computerprogramma noch gebaseerd op wetenschappelijk empirisch materiaal. Ze komt uit mijn buik, nadat ik mij niet nog eens gulzig laafde aan weer zo'n schitterende praatshow met voetbalanalisten. ■

